

आप्राणा (von आप्रा mit आ) १) n. *das Riechen*: तद्रूपेश्चात्: KATHAS. 13, 64. — २) n. *Sattheit* H. 426. — ३) adj. = आप्रात् *satt* H. 426, Sch.

आप्रात् (wie eben) adj. १) *gerochen* MED. t. 87. — २) *satt* H. 426. — ३) = त्रात् (CKDr. आक्रात्) MED. — H. an. 3, 246: आप्राते प्रस्तरंधि-नि (?). — Vgl. आप्रा mit आ.

आप्रेप (wie eben) adj. zu *riechen*: आपोन न तदाद्वेषम् MBH. 14, 610. आङ्गुशायन्^३ adj. von आङ्गुशं *ganya* पत्तादि zu P. 4, 2, 80. आङ्गुष्ठिक (von आङ्गुशं) adj. f. आ SuC. 1, 83, 10. आङ्गृकृति (आम् + कृति) m. N. pr. eines Fürsten MBH. 2, 126.

१. आङ्गृ (von २. आङ्ग) m., f. ओङ्गी, pl. आङ्गास् *aus dem Lande Aṅga stammend, ein Oberhaupt dieses Landes ganya* पैतादि zu P. 2, 4, 59. ५, 1, 170, Sch. 178, Sch. 2, 4, 62, Sch. Çint. 2, 18. आङ्गृ मBh. 1, 3772.

२. आङ्गृ (von ३. आङ्ग) १) adj. *das Thema (gramm.) betreffend* P. 1, 63, Sch. — २) n. *ein zarter Körper* TRIK. 2, 6, 20.

आङ्गृक adj. von २. आङ्ग P. 4, 2, 125, Sch. = आङ्गृ:, आङ्गी oder आङ्गा भक्तिरस्य ४, 3, 100, Sch.

आङ्गृटी f. N. pr. die Hauptstadt von Aṅgada's Reiche VĀJU-P. in VP. 386, N.

आङ्गृचिह्न्^३ adj. in der Chiromantie (आङ्गृचिह्न) vorkommend, mit der selben sich abgebend *ganya* स्थगयनादि zu P. 4, 3, 73. ४, 2, 61, Vārtt. 4.

आङ्गृर् (von आङ्गारा) n. *Kohlenhausen ganya* भित्तादि zu P. 4, 2, 38.

आङ्गृरक patron. von आङ्गृर oder आङ्गृरक Verz. d. B. H. 55.

आङ्गृकी (von ३. आङ्ग) १) adj. mit dem Körper, mit den Gliedern bewerkstelligt AK. 1, 1, १, 16. H. 283. — २) m. *Trommelschläger* ÇABDAR. im CKDr. Wohl falsche Lesart für आङ्गृका; vgl. आङ्गृन्, आङ्गी, आङ्ग.

आङ्गृरस्^३ adj. f. इ von den Aṅgiras oder von Aṅgiras stammend, ihnen angehörig, sie betreffend: या कृत्या आङ्गृरसीर्योः कृत्या आङ्गृरीः AV. 8, ९, ९, ७, १७. २४. आर्यवृणीराङ्गृरसीर्वैर्मनुष्यज्ञा उत। शोषध्यः प्रोत्यपते ११, ४, १६. १२, ५, ४२. VS. ४, १०. १९, ७३. आङ्गृरसेनाश्चिना दीपयति Kauç. 14. 47. KĀTJ. ÇR. 23, २, ३. द्विरात्रि MAc. 6, २ in Verz. d. B. H. 73. आङ्गृनम् MBH. 1, 469. der angiratische heisst insbesondere Br̄haspati RV. 4, 10, १. १०, १६४, ४. AV. ८, १०, २५. ३०, १, ६. ११, १०, १०. १२. १९, ४, ५. ÇAT. BR. १, २, ५, २५. subst. *Angiraside* VOP. ७, १. ९. pl. RV. ६, ३४, ५. AV. १६, ४, १४, १९, २२, ५. R. Gor. १, ७०, ५. — ĀÇV. ÇR. १२, ११, १२. So heisst Br̄hat-sa- man AV. ५, १९, २. Kjavana ÇAT. BR. ४, १, ५, १. Ajāśa १४, ४, १, ९ (= Bāh. ĀR. UP. १, ३, ८). Sudhanvan der Gandharva ६, ३, १ (= Bāh. ३, ३, १). MBH. २, २३५. Kākā १, ३३५. Trīgāta R. Gor. २, ३२, ४०. Kr̄shṇa KAUSH. BR. ३०, ९ in Ind. St. १, १९०. Ghora ebend. Br̄haspati (am Himmel der Planet Jupiter) AK. १, १, २, २६. H. 119. आध्यात्मास पृथु॒श्चिरुराङ्गृसः कविः M. २, १५। MBH. ३, १४१८. १४, १२१ (= आङ्गृसः पुत्रः ९९, १३४). Ind. St. २, २३९. Vgl. oben. Br̄haspati's Bruder Saṁvarta MBH. १४, २८१. आङ्गृसी MBH. १, ६९०८. ३, १४१२८. In RV. ANUKR. und VS. ANUKR. wird eine grosse Zahl von Angirasiden als Verfasser vedischer Lieder aufgeführt. Vgl. auch noch P. ४, १, १०७. १०८. १०९. Verz. d. B. H. ५५. fg. आङ्गृसत्त्वम् WEBER, Lit. 147. Verz. d. B. H. No. 366. आङ्गृसत्त्वम् Ind. St. १, ४६७.

आङ्गृलिक (von आङ्गुलि) adj. fingerähnlich P. ५, ३, १०८.

आङ्गृष्ट m. *lauter Preis, Loblied*: अस्मा इडु त्यमुपर्यं स्वर्वा भराम्याङ्गृ-

पृथु॒श्चिन् RV. १, ६१, ३१. २. ६२, १. १०३, १९. १३८, २. ३, ५८, ५. आङ्गृष्टेर्भिर्गृणान् संत्यागाः ४, २९. १. ५, ७४, ८. ७, २४. ३, ९४, ११. NIR. ३, ११. n.: अस्मा एतन्मत्या-इ॒ष्टमस्मा हन्द्राय स्तोत्रं मृतिभिर्वाचि RV. ६, ३४, ५. १, ११७, १०. — Vgl. आङ्गृष्ट इ॒ष्ट उपर्युपि.

आङ्गृष्ट adj. laut preisend, schallend: साम् RV. १, ६२, २.

आङ्गृष्टी �wohl = आङ्गी (s. u. १. आङ्ग) MBH. 1, 3777.

आङ्गृष्टी adj. von आङ्ग् *ganya* संकाशादि zu P. ४, २, ८०.

१. आच s. आचपराच und आचोपच.

१. आच m. N. pr. eines Mannes RĀGA-TAR. ४, ५१२.

आचन्तुम् (von चत् mit आ) Un. २, ११६. m. ein Gelehrter WILS.

आचतुरम् (von २. आ + चत्र) adv. bis zum vierten Gliede: आचतुरं कृते पश्यतो द्वन्द्वं मिथुनायते (d. i. माता पुत्रेण मिथुनं गङ्कति पौत्रेण प्रौत्रेण तत्पृत्रेणापि) P. ४, १, १५, Sch.

आचतुर्य n. nom. abstr. von आचतुर (३. आ + चतुर) P. ५, १, १२१.

आचपराच n. *ganya* मपूरूप्यंसकादि zu P. २, १, ७२. Zusammengesetzt aus आच und पराच, zweien aus der Verbindung von आच und परा mit आच entstandenen Formen; vgl. आचच, उच्च und आचोपच. Indessen kann च auch als conj. und aufgefasst werden.

आचमन (von चम् mit आ) n. १) das Ausspülen des Mundes AK. २, ७, 35. H. 837. KULL. zu M. ३, २५१ und ३, १४२. आचमनविधि Verz. d. B. H.

No. 1022. — २) Wasser zum Ausspülen des Mundes: दृथादाचमनं ततः JĀG. १, २४२. आचमनविन्दवः (kann auch zu १. gezogen werden) १९५.

आचमनक (wie eben) m. *Spucknapf* CKDr. angeblich nach HIRN, wo aber आचमनक sich findet.

आचमनीय (von आचमन १.) १) adj. zum Ausspülen des Mundes dienend: कुम्हान् ĀÇV. GRHJ. ४, ६. — २) n. Wasser zum Ausspülen des Mundes ĀÇV. GRHJ. १, २४. KAU. १. १३६६२. १३७१८. INDR. ३, २. VIÇV. २, १६.

आचय (von चि mit आ) m. *ganya* आकर्षणादि zu P. ५, २, ६४. Ansammlung, Fülle NIR. १२, ९.

आचयक (wie eben) adj. = आचये कुशलः *ganya* आकर्षणादि zu P. ५, २, ६४.

आचरण (von चर् mit आ) n. १) Ankunft RV. १, ४८, ३. — २) Wandel: स्वाचरणा MBH. १४, ३१२. येष्टाचरणम् VEDANTAS. in BENF. CHR. २१९, ३. — ३) Karren, Wagen: स पद्मा प्रयोग्य आचरणे पुक्त एवमेवायमस्मिन्ज्ञरे प्राणो पुक्तः KHĀND. UP. ४, १२, ३. Nach ÇAMK. m. — ३) das Thun, Verrichten, Bewerkstelligen: प्रतिरोधाचरणा AK. ३, ४, १०, १२१. मङ्गलाचरणा SĀH. D. १, ५.

आचरणीय (wie eben) adj. zu thun, zu bewerkstelligen: तद्रोद्भुद्देश्यमयास्य न विरुद्धमाचरणीयम् PĀNKAT. ३९, २५.

आचरितव्य (wie eben) adj. १) nach hergebrachter Sitte zu verfahren: अव्याचरितव्यम्युद्यकालेषु ÇAK. १०८, २२. — २) zu thun, zu vollbringen: अव्यष्टमेव — राज्ञो विषयवासिभिः। प्रियाएत्याचरितव्यानि MBH. ३, १४२०.

आचर्य (wie eben) adj. P. ३, १, १००, Vārtt. VOP. २६, १५. १) adeundus, zu betreten, zu besuchen: आचर्यो देशः P. ३, १, १००, Vārtt., Sch. — २) zu thun, zu vollbringen: आचर्यं कर्म P. ६, १, १४७, Sch.

आचाम (von चम् mit आ) m. VOP. २६, १७०. १) Ausspülung des Mundes ÇABDAR. im CKDr. — २) das Wasser, der Schaum von gekochtem Reise AK. २, ९, ४९. H. 396. KĀTJ. ÇR. १९, १, २२. JĀG. ३, ३२२.